

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyně JUDr. Marií Trnkovou v
právní věci

žalobce: **O.P.**
bytem X
zastoupený Mgr. Zdeňkem Burdou, advokátem
se sídlem Leknínová 3033/7, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**
se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2021, č.j. KUJCK 54532/2021

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. **Vymezení věci, obsah žaloby**

1. Žalobou doručenu Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) dne 14.7.2021 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Dačice, odboru dopravy, č. j. X ze dne X, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku z nedbalosti podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil porušením ustanovením § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu tím, že dne X v X hodin v obci X, v místě u domu čp. X, ve směru jízdy na obec Dačice, při řízení vozidla tov. zn. X, překročil nejvyšší povolenou rychlost jízdy v obci stanovenou na 50 km/h o 21 km/h, přičemž mu byla silničním laserovým rychloměrem LTI20/20 TruCAN II naměřena rychlost 74 km/h, po odečtení možné odchylky (-3 km/h), 71 km/h a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalobce požadoval rovněž zrušení tohoto prvostupňového rozhodnutí.
2. Žalobce namítal nezákonnost rozhodnutí. Poukázal na nepodepsaný odpor, který podal proti příkazu, který vydal Městský úřad Dačice dne 28. 7. 2020 pod č. j. DACI/16573/20/ODO. Podle žalobce nemohl správní orgán pokračovat v řízení vydat rozhodnutí, neboť chybějící podpis na odporu představuje vadu, pro kterou nelze pokračovat v řízení. Správní orgány však v tomto řízení pokračovaly a vydaly rozhodnutí, která žalobce považuje za nezákonná. Dále žalobce v žalobě tvrdil, že mu byl v rozhodnutí nepřezkoumatelně uložen správní trest, kdy správní orgán nehodnotil zákonem stanovená kritéria (přihlédnutí k povaze a závažnosti přestupku k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, za nichž byl přestupek spáchán, přihlédnutí ke způsobu jeho spáchání následku pohnutkám a k osobě pachatele). Dále nebylo prokázáno místo, kde mělo k přestupku dojít, kdy měření se podle žalobce odehrálo za autobusovou zastávkou. Správní orgán nezkoumal, zda byl v místě zjištěného přestupku zvýšený provoz a pohyb chodců, jak dovodil v rozhodnutí, což žalobce označil jako nesmyslné tvrzení. Ve věci byli sice vyslechnuti dva svědci, nicméně na fotografiích nebylo zachyceno žádné vozidlo ani chodec. Žalobce odmítl označení jeho osoby jako recidivisty v přestupkovém řízení, neboť v posledním období cca 7 let má evidovány pouze tři přestupky, za poslední 3 roky pouze dva přestupky. Správní orgán přihlížel ke všem přestupkům, byť se odehrály před 13 léty a jsou již zahlazeny.
3. Správní orgán podle názoru žalobce neodůvodnil konkrétně, jak přihlédl k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. Námitky tohoto typu byly vzneseny již v předešlém odvolání, kde žalovaný zavázal prvostupňový orgán námitky řádně vypořádat. Přesto však v dalším řízení se tak nestalo. Námitky žalovaný ignoroval a nijak je nevypořádal, jedná se o opomenuté odvolací námitky. Odůvodnění výše správního trestu je zcela totožné jako v předchozím řízení. Žalobci byla uložena pokuta blízka maximální zákonné hranici, ačkoli pro tento postup nebyly splněny zákonné podmínky a správní orgány tento postup ani neodůvodnily. Žalovaný navrhl zrušení obou rozhodnutí žalovaného i prvostupňového orgánu a vrácení věci k dalšímu řízení.

II. Stručné shrnutí vyjádření žalovaného správního orgánu

4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Poukázal na skutečnost, že prvostupňové rozhodnutí spolu s rozhodnutím odvolacího orgánu tvoří jeden celek a tak je nutné jej posuzovat. Shodu s prvopisem potvrzuje J.M.

Správní orgán prvního stupně jednoznačně prokázal skutkový stav ať již právní kvalifikací přestupkového jednání tak i popisem správní úvahy. K první vznesené námitce žalovaný uvedl, že žalobce nebyl sice správním orgánem vyzván k doplnění chybějícího podpisu a přímo pokračoval ve správním řízení o přestupku. Tím obecně založil vadu řízení, nikoliv však takovou, aby došlo ke zkrácení žalobce na jeho právech. Podáním odporu byť nepodepsaného došlo ke zrušení předmětného příkazu a nebylo postupováno v neprospěch žalobce, neboť správní orgán, byť nepodepsaný odpor akceptoval. Žalobce měl možnost tudíž uplatňovat v plném rozsahu svá práva ve standardním správním řízení, které následovalo po vydání příkazu. Po žalobcem uplatněných námitkách v odvolacím řízení bylo prvostupňové rozhodnutí ze dne 6. 1. 2021 zrušeno a vráceno správnímu orgánu k novému projednání. Žalobce využíval svého práva v řízení před správními orgány a námitku týkající se nepodepsání odporu neuplatňoval.

5. Ani důvodnosti námitky nezákonně a nepřezkoumatelně uloženého správního trestu žalovaný nepřisvědčil. Žalobci byl sice uložen správní trest pokuty ve výši 4 000 Kč, což se pohybuje při horní hranici zákonného rozpětí, avšak nebyl mu uložen žádný zákaz činnosti. Správní orgán přihlédl i k výpisu z evidenční karty řidiče, z níž se podává, že žalobce měl celkem 13 záznamů, z toho poslední přestupek ze dne 28. 1. 2020 za překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci. Za této situace se správnímu orgánu jeví výše uložené pokuty jako přiměřená a řádným způsobem odůvodněná. Povinnost zaplatit paušální náklady přestupkového řízení byla uložena v souladu s právním předpisem. Žalovaný poznamenal, že žalobci byla dána možnost řešit přestupek příkazem na místě, což však žalobce odmítl.
6. Žalovaný se vyjádřil i ke smyslu a účelu správního trestu, kdy uzavřel, že dodržování rychlosti je sledováno zejména v obcích vzhledem k častým dopravním nehodám, kdy jsou srazeni chodci nebo cyklisté. Rychlostní limity jsou proto nastaveny v takové míře, aby nedocházelo při běžném provozu k ohrožení života, zdraví nebo majetku. Správní orgán zjistil skutkový stav věci na základě dostatečného množství podkladů, které nebyly ve vzájemném rozporu. Shromáždil dostatek důkazních prostředků k vyvrácení pochybností k tomu, aby byly okolnosti přestupku postaveny najisto. Vycházel přitom nejen z úředního záznamu, ale i z dalších podkladů jako oznámení přestupku, výstup z rychloměru, ověřovací list rychloměru, svědeckých výpovědí strážníků Městské Policie ČR (str. T., str. Z. a str. Š. provádějících měření), přičemž primárním důkazem byl výstup z rychloměru. Žalovaný poznamenal, že při vydání rozhodnutí se dopustil písařské chyby ve výroku rozhodnutí, kdy z kontextu výroku a odůvodnění je zřejmé, že se přestupku žalobce dopustil a ve výroku rozhodnutí tedy mělo být uvedeno, „se odvolání proti rozhodnutí zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje“, nikoliv jak bylo uvedeno, „rozhodnutí Městského úřadu Dačice se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje“. Tato skutečnost nemá žádný dopad do práv žalobce.

III. Obsah správních spisů

7. Prvostupňový správní orgán obdržel oznámení Městské policie Dačice dne 21. 7. 2020 a dne 28. 7. 2020 vyhotovil příkaz ve věci, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku. Proti příkazu podal žalobce včasný odpor. Správní orgán pokračoval v řízení a předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 9. 9. 2020. K jednání byli rovněž předvoláni jako svědci strážníci Městské Policie Dačice, kteří prováděli měření, str. T., str. Z. a str. Š. Dne 24. 8. 2020 se dostavila ke správnímu orgánu I.P., která nahlédla do spisu a pořídila Shodu s prvopisem potvrzuje J.M.

kopie. K ústnímu jednání konanému dne 9. 9. 2020 se žalobce, ač byl řádně předvolán a poučen o důsledcích nedostavení se k jednání bez náležité omluvy nedostavil a z toho důvodu správní orgán konal ústní jednání v nepřítomnosti žalobce.

8. V rámci ústního jednání byly provedeny důkazy konkrétně písemnostmi, které jsou založeny ve spise a dále pak výsledky strážníků Městské policie Dačice str. T., str. Z. a str. Š. Dne 24. 9. 2020 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, které bylo žalovaným dne 6. 1. 2021 pod č. j. KUJCK 1239/2021 zrušeno a vráceno k novému projednání z důvodu nepřezkoumatelnosti výstupu z rychloměru, respektive absence listiny, která má povahu záznamu o přestupku a návodu k obsluze.
9. V pokračujícím řízení byly doplněny požadované písemnosti a žalobce byl předvolán k novému ústnímu jednání na den 15. 2. 2021. Žalobce se opět bez řádné omluvy k tomuto ústnímu jednání nedostavil, a proto bylo konáno v nepřítomnosti žalobce. Dne 18. 2. 2021 bylo vyhotoveno prvostupňové rozhodnutí, proti kterému žalobce podal odvolání. O tomto odvolání rozhodl žalovaný správní orgán tak, že je zamítl a prvostupňové rozhodnutí Městského úřadu Dačice, odboru dopravy ze dne 18. 2. 2021 č. j. DACI/3970/20/ODO potvrdil, tak jak je podrobně popsáno pod bodem 1 tohoto rozsudku.

IV. Právní názor soudu

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s.ř.s.“).
11. Žaloba není důvodná.
12. Žalobce v prvé řadě tvrdil, že byl uznán vinným ze spáchání přestupku příkazem, který vydal Městský úřad Dačice dne 28. 7. 2020 pod č. j. DACI/16573/20/ODO. Proti tomuto příkazu podal odpor, který nepodepsal. Správní orgán nepokračoval v souladu se správním řádem, neodstranil vadu tohoto odporu, neboť chybějící podpis, je dle žalobce vadou, pro kterou nelze pokračovat v řízení. Správní orgány však v nich pokračovaly a vydaly rozhodnutí, která žalobce označil jako nezákonná. Soud hodnotí tuto námitku jako nedůvodnou.
13. Ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu stanoví, *„Proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím“*.
14. Odpor proti příkazu může podat pouze ten, komu se ukládá povinnost. Podáním odporu se příkaz bez dalšího ruší a pokračuje správní řízení, a proto zákon vylučuje zpětvzetí podaného odporu. Odpor je možné podat všemi formami, které správní řád připouští pro obecné podání (§ 37 odst. 4). Pro obsah odporu zákon nestanoví žádné zvláštní obsahové ani formální náležitosti. Odpor se podává u toho správního orgánu, který příkaz vydal při

Shodu s prvopisem potvrzuje J.M.

zachování lhůty. Odpor nemusí být odůvodněn, stačí pouze identifikovat příkaz, proti kterému směřuje. Příkaz, proti kterému nebyl odpor podán nebo byl podán opožděně, se stává pravomocným a vykonatelným, což znamená, že je závazný pro účastníky příkazního řízení i pro všechny správní orgány a je i exekučním titulem ve smyslu § 104 správního řádu. Jinými slovy řečeno podání odporu, který je správním orgánem bez výhrad akceptován (přestože by obsahoval formální chyby) bez dalšího znamená pokračování v klasickém správním řízení, kdy je ve věci nařizováno ústní jednání, jsou prováděny důkazy a jeho výsledkem je meritorní rozhodnutí. Žalobce k tomu odkazuje na ustanovení § 37 odst. 1 a 2 správního řádu a dovozuje, že jeho chybějící podpis na odporu, který adresoval správnímu orgánu je vadou podání, a tudíž nemohl tento odpor (podání) vyvolat projednání věci. Jinými slovy řečeno, žalobce se dovolává toho, aby nebyl akceptován jeho odpor jako úkon, kterým se domáhal zrušení příkazu pro absenci jeho podpisu. Správní orgán ve věci postupoval tak, jako by odpor, který žalobce podal, splňoval veškeré náležitosti, nepochyboval o tom, že jde o podání žalobce a nepožadoval doplnění podpisu. Správní orgán tudíž tímto postupem, kdy toleroval chybný odpor z hlediska procesních náležitostí, nezkrátil žalobce na jeho právech, neboť hodnotil podaný odpor jako úkon, v jehož důsledku byl vydaný příkaz zrušen a pokračoval ve správním řízení. Žalobce se mylí v tom, že správní řízení probíhalo nezákonně, neboť pokud by správní orgán neuznal podaný odpor jako dostačující výraz nesouhlasu žalobce s vydaným příkazem a žalobce by po výzvě správního orgánu nedoplnil chybějící podpis, skončilo by přestupkové řízení. Řízení o přestupku v případě, že správní orgán shledal přestupce vinným ze spáchání konkrétního přestupku, končí buď vydáním příkazu nebo meritorním rozhodnutím. Ustanovení § 37 odst. 4 stanovuje možné technické způsoby, kterými lze vůči správnímu orgánu podání učinit tak, aby s tímto úkonem byly spojeny právní účinky. V daném případě správní orgán s žalobcem podaným odporem, byť neobsahoval jeho podpis, spojil účinky vyplývající z § 150 správního řádu, a tudíž nezkrátil žalobce na jeho právech. Žalobce mohl uplatňovat v plném rozsahu svá práva a nebyl postupem správního orgánu zkrácen na svých právech. Nelze přehlédnout skutečnost, že námitku absence podpisu na odporu žalobce neuplatnil ve dvou správních řízeních, která podání žaloby předcházela, ačkoliv vůči nim řádný opravný prostředek uplatnil.

15. Ačkoliv lze žalobci dát obecně za pravdu, že po obdržení nepodepsaného odporu proti vydanému příkazu nemá správní orgán pokračovat v řízení, ale má vyzvat podatele k doplnění podpisu a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu, neboť v případě, že by chybějící náležitost nebyla doplněna, bylo by třeba nahlížet na podaný odpor jako na neúčinný a na vydaný příkaz jako na pravomocný, nedošlo ke zkrácení žalobce na jeho právech. Nelze přehlédnout, že smyslem výzvy k doplnění chybějícího podpisu je odstranění vady podání účastníka řízení, který podpis opomněl, aby pouhá absence podpisu neměla za následek negaci celého jeho podání. Soud proto uzavřel, že v důsledku postupu žalobce, který podal nepodepsaný odpor, který žalovaný akceptoval, na což upozornil teprve v žalobě proti pravomocnému rozhodnutí žalovaného, nedošlo ke zhoršení postavení žalobce a nebyl zkrácen tímto postupem na svých právech.
16. V další žalobní námitce žalobce poukazoval na nezákonně a nepřezkoumatelně uložený správní trest, k čemuž odkazoval na rozpětí pokuty, kterou lze za uvedený přestupek uložit podle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu, kdy žalobci byl uložen správní trest ve výši 4 000 Kč, což je při horní hranici zákonného rozpětí. Zákaz činnosti ve smyslu § 125c odst. 6 písm. c) bod 1 žalobci uložen nebyl.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.M.

17. Námitku soud nehodnotí jako důvodnou. K tomu odkazuje na stranu 4 žalobou napadeného rozhodnutí a stranu 10 a 11 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Zde správní orgán vysvětlil, z jakého důvodu neuložil trest zákazu činnosti a zabýval se okolnostmi, které zjistil v souvislosti se spácháním přestupku a osobou žalobce, které zohlednil při stanovení výše sankce. Správní orgán vysvětlil, že při ukládání výše pokuty přihlédl k tomu, že překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci došlo v oblasti autobusové zastávky. Dále pak přihlédl k tomu, že žalobce má v kartě řidiče celkem 13 záznamů, kdy se jednoho z nich dopustil méně než rok před spácháním projednávaného přestupku (dne 28. 1. 2020), proto na něho bylo hleděno jako na recidivistu. Správní orgán poznamenal, že žalobce se dopouští přestupků s roční pravidelností, vždy se jednalo o překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci.
18. S ohledem na uvedené nelze souhlasit s námitkou žalobce, že nepřihlédl k povaze a závažnosti přestupku, ani přitěžujícím nebo polehčujícím okolnostem a ke způsobu jeho spáchání a následkům. Právě rozporovaná skutečnost, že se žalobce dopustil překročení rychlosti v místě autobusové zastávky, byla jedním z důvodů, které hodnotil správní orgán jako podstatné při ukládání výše trestu, neboť v oblasti autobusové zastávky lze v obecném smyslu předpokládat zvýšený pohyb chodců. Správní orgán se dostatečně zabýval zjištěním skutkového stavu věci, vyslechl i policisty, kteří prováděli měření rychlosti vozidla žalobce, jako svědky a nelze tudíž souhlasit s námitkou žalobce, že se nezabýval dalšími skutečnostmi, konkrétně jaký byl provoz a pohyb chodců v daném místě. Žalobce se ani jednoho ústního jednání, které bylo ve věci nařízeno, neúčastnil. Výpovědi svědků nerozporoval a podle hodnocení výpovědí prvostupňovým i odvolacím orgánem byly dostačující a objasnily skutkový stav věci. Prvostupňový správní orgán i žalovaný správní orgán popsaly podrobně a srozumitelně jakého přestupkového jednání se žalobce dopustil, umožnil žalobci seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a poučil jej o možnosti nařídit ústní jednání, čehož žalobce nevyužil. Při druhém projednávání přestupku žalobce, správní orgán do spisu založil původně absentující záznam o přestupku, který byl přezkoumatelný a byl vyhotoven v řádné formě výstupu. Žalobce měl možnost se seznámit s tímto záznamem o přestupku. Při ústním jednání bez náležité omluvy se však k tomuto jednání nedostavil. Žalovaný správní orgán podrobně popsal, jak funguje měření rychlosti vozidla zařízením LTI 20/20 TruCAN II, k namítanému místu měření srozumitelně vysvětlil, kde k přestupkovému jednání mělo dojít, včetně stanoviště hlídky Městské Policie Dačice v okamžiku měření, což bylo zjištěno i na základě provedených svědeckých výpovědí strážníků záznamem o přestupku s vyznačenými GPS souřadnicemi místa měření a mapovým podkladem s internetového portálu mapy.cz, vytvořený správním orgánem, který místo měření (stanoviště hlídky) a místo změření (místo, kde byl přestupek spáchán), konformně doplnil. Zároveň podle závazného právního názoru doplnil do spisu chybějící návod k obsluze, který však žalobce rozporoval s tím, že měl být založen manuál, nikoli návod. Žalovaný vysvětlil, že jde o totožný dokument, kdy slovo manuál je synonymem ke slovu návod. Manuál k obsluze čili návod správní orgán I. stupně řádně doplnil do spisového materiálu na CD nosiči a byl proveden jako důkaz jednání dne 15. 2. 2021, ke kterému se však žalobce opětovně nedostavil.
19. Žalobce dále rozporoval, že správní orgán I., stupně při stanovení výše pokuty hodnotil osobu žalobce jako recidivistu, kdy takový postup má žalobce za nezákonný, jelikož za období posledních 7 let má evidovány pouze tři přestupky za poslední 3 roky pouze dva přestupky za překročení nejvyšší povolené rychlosti a přihlížel k přítom až ke 13 let Shodu s prvopisem potvrzuje J.M.

starým přestupkům, které jsou již zahlazené. Ve vydaných rozhodnutích je srozumitelně vysvětleno, že správní orgány hodnotily v neprospěch žalobce výpis z evidenční karty řidiče, ve které je celkem evidováno 13 záznamů, z toho poslední přestupek je ze dne 28. 1. 2020 za překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci. Vysvětlení žalovaného, co je smyslem a účelem sankce v obecném slova smyslu, vychází ze zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, kdy soud sdílí názor správních orgánů, že je tímto smyslem a účelem sankce ochrana společnosti před ohrožujícím jednáním, kdy sankce vždy zahrnuje prvek represe i prevence. Nelze proto přisvědčit žalobci, že při odůvodnění správního trestu se správní orgány touto otázkou nezabývaly a nevypořádaly ji. V dalším řízení nebylo ve směru ke stanovení výše správního trestu nic nového zjištěno ani dokládáno a z toho důvodu nebylo zapotřebí oproti původnímu rozhodnutí v tomto směru úvahy správního orgánu doplňovat. Pokud žalobce tvrdil, že žalovaný ignoroval a nevypořádal se s jeho námitkami, které vznesl v odvolání a jedná se tudíž o opomenuté odvolací námitky, soud poukazuje na to, že tato námitka je vznesena pouze obecně. Žalobce neuvedl, jaké konkrétní námitky nebyly vypořádány, a není úkolem soudu, aby za žalobce takové námitky vyhledával. Odůvodnění výše pokuty soud nepovažuje za jakkoliv vadné. Žalobci bylo vysvětleno, jakým způsobem hodnotil správní orgán povahu a závažnost přestupku. Úvahy, které vyslovil správní orgán při rozhodování o výši pokuty, jsou dle soudu přezkoumatelné.

20. Žalobce dále uvedl, že za povšimnutí stojí skutečnost, že na deskách prvoinstančního správního orgánu je uvedeno rozhodnutí příkaz - 4 000 a číslice 4 000 je zjevně přepsána z původní částky 3 500, což nasvědčuje naprosté nahodilosti a svévoli při rozhodování, kdy správní orgán navýšil již původně na deskách spisu vypsanou pokutu uloženou příkazem. Žalobce nikterak nevysvětluje, jak měl být v souvislosti s tvrzeným postupem správního orgánu zkrácen na svých právech. Soud z toho důvodu pouze ověřil, že příkazem, který byl ve věci vydán, byl uložen žalobci správní trest pokuta ve výši 4 000 Kč, kdy výše této pokuty se objevuje i v textu příkazu a tutéž výši pokuty uložil správní orgán žalobci i po provedeném dokazování při dvojím projednání přestupku před správním orgánem I. stupně, který byl posléze na základě podaných odvolání potvrzen jako správný. V postupu správních orgánů soud neshledal porušení práv žalobce, které by mělo za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Správní orgány v projednávané věci zjistily skutkový stav dostatečně tak, že o něm nevystávají žádné pochybnosti, a proto je zcela nepochybné, že žalobce se dopustil přestupkového jednání, které mu bylo kladeno za vinu. Současně soud shledal, že uložený správní trest byl odůvodněn srozumitelně a dostatečně.

V. Závěr, náklady řízení

21. Na základě shora uvedeného krajský soud uzavřel, že žaloba žalobce není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před krajským soudem vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 26. ledna 2022

JUDr. Marie Trnková v. r.
samosoudkyně